DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXIII | WARSZAWA, dnia 31 grudnia 1946. | Nr 16*)

TREŚĆ:

DZIAŁ OGÓLNY.

220.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 grudnia 1946 r. o obiegu korespondencji w sprawach osobowych.

W załączeniu podaje się do wiadomości okólnik Nr 39 Prezydium Rady Ministrów z dnia 15 października 1946 r. Okólnik ten obowiązuje w Ministerstwie Komunikacji oraz we wszystkich urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach działu komunikacji.

*) Ostatni w r. 1946.

W związku z tym okólnikiem wprowadza się do Przepisów Kancelaryjnych dla M. K. i urzędów P. K. P. (Dz. Urz. M K. z 1945 r. Nr 14 poz. 143) po § 18 nowy „§ 18a" o brzmieniu następującym:

„Obieg korespondencji w sprawach osobowych".

Obieg korespondencji w sprawach osobowych reguluje okólnik Prezydium Rady Ministrów z dnia 15 października 1946 r. ogłoszony w Dz. Urz. M. K. z 1946 r. Nr 16 poz. 220)".

Nr I. 1—90/11/46.

Załącznik do okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 grudnia 1946 r. N I. 1—90/11/46.

Okólnik Nr 39 Prezydium Rady Ministrów z dnia 15 października 1946 r.

Według dotychczasowej praktyki obieg korespondencji w sprawach osobowych niczym się nie różni od obiegu zwykłych spraw, załatwianych przez dany urząd, co powoduje, że w obiegu wewnętrznym urzędu traktowane są one jako jawne, mimo że posiadają często charakter drażliwy (wywiady, referencje i t. p.).

Ten sposób przesyłania spraw osobowych nie daje im potrzebnej poufności, co niejednokrotnie wywołuje niepożądane konsekwencje. Dlatego sprawy osobowe należy traktować w obiegu kancelaryjnym w sposób specjalny, nienaruszający wszakże ogólnie przyjętych zasad manipulacji.

Dla osiągnięcia tego każde pismo względnie akt w sprawie osobowej powinien być zaopatrzony przez władzę wysyłającą w napis lub stempel „Os". Znak ten powinien być powtórzony na kopercie lub opakowaniu aktu. Kancelarie otrzymujące taki akt lub przesyłkę, przesyłają je nieotwarte bezpośrednio do działu spraw osobowych, w którym dopiero następuje jej otwarcie i przydzielenie odpowiedniemu referentowi.

Listy i przesyłki zaopatrzone w znak „Os" i dopisek „Poufne" lub „do rąk własnych kierownika" winny być otwierane tylko przez kierownika działu spraw osobowych.

Dział aprowizacji i zaopatrywania.

221.

Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1946 r. o ustaleniu czynności służbowych w służbie aprowizacji i zaopatrywania przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

W związku z zarządzeniem Kierownika Resortu Komunikacji, Poczt i Telegrafu z dnia 13 października 1944 r. w sprawie utworzenia Wydziałów Aprowizacji i Zaopatrywania (Dz. Urz. M. K. z 1945 r. Nr 3, poz. 28) z późniejszymi zmianami oraz z zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 1 czerwca 1946 r. o jednostkach aprowizacyjnych służby aprowizacji i zaopatrywania podległych D. O. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr 7, poz 98) postanawiam co następuje:

§ 1. W służbie aprowizacji i zaopatrywania przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" ustanawiam rodzaje czynności służbowych. określonych w tabeli, stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Czynności służbowe w służbie aprowizacji i zaopatrywania są wykonywane przez pracowników, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

§ 3. Pracownicy przedsiębiorstwa P. K. P., których stosunek służbowy jest publiczno prawny, a są zatrudnieni w służbie aprowizacji i zaopatrywania przy czynnościach służbowych wymienionych w załączniku, mogą być mianowani na stanowiska etatowe wykazane w rubryce 4 załącznika.

§ 4. Mianowania mogą być dokonane najwcześniej z ważnością od dnia 1 kwietnia 1946.

N. Pers. 2/31—19/46.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9. XII. 1946 r. Nr Pers. 2 /31-19/46 r.

Tabela czynności służbowych

w służbie aprowizacji i zaopatrywania przedsiębiorstwa »Polskie Koleje Państwowe«

Nr porz.	Rodzaj czynności służbowych w służbie aprowizacji i zaopatrywania	Wynagrodzenie umowne odpowiadające grupie uposażenia etatowych prac. przeds. P.K.P.	Stanowisko etatowe odpowiadające poszczególnym rodzajom czynności służbowych w służbie aprowizacji i zaopatrywania	UWAGI
1	2	3	4	5
1	naczelnik służby aprowizacji i zaopatrywania	2 — 3	starszy radca k. p.	
2	zastępca naczelnika służby aprowizacji i zaopatrywania	3 — 4	radca k p.	
3	kierownik działu	4 — 5	radca	
4	starszy kontroler aprowizacji i zaopatrywania	4 — 5	„	
5	komisarz odbiorczy	4 — 5	„	
6	naczelnik magazynu aprowizacji I kl.	4 — 5	„	

1	2	3	4	5
7	kontroler aprowizacji i zaopatrywania	5 — 6	starszy referendarz k. p.	
8	referent prowadzący większy zespół pracy w wydziale aprowizacji i zaopatrywania	5 — 6	„ „	
9	naczelnik magazynu aprowizacji II kl.	5 — 6	„ „	
10	zastępca naczelnika magazynu aprowizacji I kl.	5 — 6	„ „	
11	referent prowadzący co najmniej 3 osobowy zespół pracy w wydziale aprowizacji i zaopatrywania	6 — 7	referendarz k. p.	
12	zastępca naczelnika magazynu aprowizacji II kl.	6 — 7	„ „	
13	referent opracowujący sprawy określone jako referaty I kl. w wydziale aprowizacji i zaopatrywania	7 — 8	podreferendarz k. p.	
14	kierownik warsztatów służby aprowizacji i zaopatrywania	7 — 8	„ „	
15	kierownik działu (rachuby, ekspedycji) w magazynie aprowiz.	7 — 8	„ „	
16	referent opracowujący łatwiejsze sprawy, określone jako referaty II kl. (rachmistrz, płatnik)	8 — 9	starszy adiunkt	
17	kierownik punktu rozdzielczego I kl.	8 — 9	„ „	
18	kierownik stołówki kolejowej I kl.	8 — 9	„ „	stołówki liczące ponad 900 stołowników
19	przodownik rzemieślników w warsztatach służby aprowizacji i zaopatrywania	8 — 9	przodownik rzemieślników	
20	rzemieślnik specjalista w warsztatach służby aprowizacji i zaopatrywania	8 — 9	rzemieślnik specjalista	
21	pomocniczy referent	9 — 10	adiunkt k. p.	
22	maszynistka	9 — 10	maszynistka I kl.	
23	kierownik punktu rozdzielczego II kl.	9 — 10	adiunkt k. p.	
24	kierownik stołówki kolejowej II kl.	9 — 10	„	stołówki liczące od 600 do 900 stołowników
25	magazynier I kl. aprowizacji i zaopatrywania	9 — 10	magazynier zasobów I kl.	
26	pomocniczy referent	10 — 11	asystent k. p.	
27	maszynistka	10 — 11	maszynistka II kl.	
28	kierownik stołówki kolejowej III kl.	10 — 11	asystent	stołówki liczące poniżej 600 stołowników
29	magazynier II kl. aprowizacji i zaopatrywania	10 — 11	magazynier zasobów II kl.	
30	rzemieślnik w warsztatach służby aprowizacji i zaopatrywania	10 — 11	rzemieślnik	
31	przodownik robotników	10 — 11	przodownik robotnik.	
32	robotnik magazynowy	11 — 12	magazynowy	

Obwieszczenie.

O ogłoszeniu w „Instrukcjach Handlowo-Taryfowych" zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 13 czerwca 1946 r. o wydaniu „Przepisów służbowych o odprawie i przewozie przesyłek towarowych na kolejach żelaznych (Nr H. 2).

W instrukcjach Handlowo-Taryfowych Nr 10 z 1946 r. poz. 34 ogłoszono zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 czerwca 1946 r. o wydaniu przepisów służbowych o odprawie i przewozie przesyłek towarowych na kolejach żelaznych (Nr H-2), które ukazały się w osobnym wydaniu.

Przepisy te wchodzą w życie z dniem 1-go marca 1947 r. Z tym dniem tracą moc obowiązującą przepisy nr H-2 zatwierdzone rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 21 marca 1931 r. w sprawie wydania „Przepisów o odprawie i przewozie towarów kolejami żelaznymi (Dz. Urz. M. K. Nr 7 poz. 65) wraz z wszystkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

Część C.

PRZEDRUKI

222

DEKRET

z dnia 19 września 1946 r. o zmianie ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 285).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z. mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 734) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 1. Czas pracy wszystkich pracowników zatrudnionych na mocy umowy w przemyśle, handlu, górnictwie, komunikacji i przewozie oraz innych zakładach pracy, choćby na zysk nie obliczonych, a prowadzonych w sposób przemysłowy, niezależnie od tego, czy te zakłady pracy są własnością prywatną czy państwową, czy też organów samorządowych wynosi bez wliczenia przerw odpoczynkowych najwyżej 8 godzin na dobę, w sobotę 6 godzin na dobę i nie może przekraczać 46 godzin na tydzień".

2) W art. 5 i 8 pkt e) liczbę godzin 48 zastępuje się liczbą 46, a liczbę 192 liczbą 184.

3) Po art. 8 wstawia się nowy art. 8a o brzmieniu następującym:

„Art. 8a. W zakładach o ruchu ciągłym dozwolona jest w sobotę stała ciągła praca 8 godzin na zmianę, jednak w tym przypadku pracownicy muszą otrzymywać osobną zapłatę za 2 godziny nadliczbowe według norm, ustalonych w art. 16".

Art. 2. W kopalniach węgla w okresie jednego roku od wejścia w życie niniejszego dekretu czas pracy pracowników zatrudnionych na powierzchni może trwać w sobotę 8 godzin. Jednak w tym przypadku pracownicy muszą otrzymywać osobną zapłatę za 2 godziny nadliczbowe według norm, ustalonych w art. 16 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 734).

Rozporządzenie Rady Ministrów może przedłużyć wspomniany czasokres jeszcze na jeden rok, o ile względy gospodarcze Państwa będą tego wymagały.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

223

DEKRET

z dnia 19 września 1946 r. o wydawaniu Dziennika Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 286).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1 — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Minister Komunikacji wydaje Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

Art. 2. W Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych ogłasza się:

1) zarządzenia Ministra Komunikacji, dotyczące wydawania taryf dla przewozu osób, bagażu, przesyłek ekspresowych i towarowych kolejami państwowymi (wysokości opłat i warunków ich stosowania) oraz dotyczące zatwierdzania taryf dla innych kolei użyteczności publicznej;

2) zarządzenia Ministra Komunikacji, dotyczące wydawania lub zatwierdzania taryf dla przedsiębiorstw przewozowych użyteczności publicznej w zakresie komunikacji drogowej, wodnej śródlądowej i lotniczej;

3) zarządzenia i obwieszczenia przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" oraz innych przedsiębiorstw wskazanych w pkt 2), jeżeli ich ogłoszenie nakazują przepisy szczególne;

4) inne zarządzenia Ministra Komunikacji, których ogłoszenie w Dzienniku Taryf i Zarzą-

dzeń Komunikacyjnych zarządzi Minister Komunikacji.

Art. 3. Akty, przewidziane w art. 4 ust. 1 pkt. 7) i 9) ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 580), zmienionej rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 214), z dnia 30 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 599), z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i ustawą z dnia 9 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 257), wydaje Minister Komunikacji w drodze zarządzeń.

Art. 4. W każdym numerze Dziennika Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych oznacza się dzień jego wydania.

Art. 5. Zarządzenia wymienione w art. 2 uważa się za prawnie ogłoszone w dniu wydania Dziennika Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych, w którym je zamieszczono. Jednakże zarządzenia Ministra Komunikacji, wymienione w art. 2 pkt 1) i 2), wchodzą w życie piętnastego dnia po ogłoszeniu, jeżeli w samym zarządzeniu nie postanowiono inaczej.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie uchyla się ustawę z dnia 9 kwietnia 1936 r. o wydawaniu Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 29,

224

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1946 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 288).

Na podstawie art. 24. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia pracowników etatowych i kandydatów, a w obrębie każdej grupy uposażenia z wyjątkiem pierwszej 3 szczeble uposażenia według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych w szczeblu:		
	a	b	c
1	3.000	—	—
2	2.700	2.850	3.000
3	2.500	2.600	2.700
4	2.300	2.400	2.500
5	1.950	2.025	2.100
6	1.800	1.875	1.950
7	1.700	1.750	1.800
8	1.600	1.650	1.700
9	1.500	1.550	1.600
10	1.400	1.450	1.500
11	1.300	1.350	1.400
12	1.200	1.250	1.300

2) w § 8 ust. (1) liczbę „100" zastępuje się liczbą „200".

3) w § 13 dodaje się punkt 5 w następującym brzmieniu:

„5) warunki korzystania przez pracowników z bezpłatnych deputatów opałowych".

4) § 41 skreśla się.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 sierpnia 1946 r., a w odniesieniu do przepisu § 1 pkt 2) z mocą obowiązującą od 1 maja 1946 r.

225

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 12 września 1946 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 295).

Na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 288) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia pracowników etatowych i kandydatów, a w obrębie każdej grupy uposażenia z wyjątkiem pierwszej 3 szczeble według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych w szczeblu:		
	a	b	c
1	8.000	—	—
2	6.000	7.000	8.000
3	5.000	5.500	6.000
4	4.200	4.600	5.000
5	3.800	4.000	4.200
6	3.400	3.600	3.800
7	3.100	3.250	3.400
8	2.800	2.950	3.100
9	2.600	2.700	2.800
10	2.400	2.500	2.600
11	2.200	2.320	2.400
12	2.000	2.100	2.200

2) W § 9 ust. (4) liczbę „100" zastępuje się liczbą „500", a liczbę „1.000" zastępuje się liczbą „5.000".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

226

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 października 1946 r. o trybie udzielania koncesyj na zakładanie nowych przedsiębiorstw w gałęziach przemysłu i komunikacji przejętych na własność Państwa.

(przedruk z Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 347).

Na podstawie art. 4 i 10 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do założenia nowych przedsiębiorstw, należących do kategorii podlegających przejęciu przez Państwo na zasadzie art. 3 ust. 1 lit. A i C ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o. przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), wymagane jest uzyskanie koncesji.

Jeżeli przepisy szczegółowe nie stanowią inaczej, koncesja nie jest wymagana na założenie przedsiębiorstwa, które będzie prowadzone w takim rozmiarze lub kategorii, w jakim istniejące przedsiębiorstwa w myśl art. 3 ust. 1 lit. A pkt 11, 13, 14, 16 i 17 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) nie podlegają przejęciu przez Państwo.

§ 2. Podanie o koncesję składać należy właściwemu ze względu na rodzaj przedsiębiorstwa ministrowi z odpisem dla Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

Do podania dołączyć należy:

a) wyciąg z rejestru handlowego albo projekt umowy spółki lub statutu, o ile dla prowadzenia przedsiębiorstwa koncesjonowanego ma być utworzona osoba prawna,

b) opis planowanego przedmiotu przedsiębiorstwa i zakresu produkcji,

c) plan finansowania produkcji z podaniem rodzaju i wysokości kapitałów przeznaczonych dla założenia i prowadzenia przedsiębiorstwa.

Cudzoziemiec lub osoba prawna, mająca siedzibę zagranicą, ubiegający się o uzyskanie koncesji, winni nadto złożyć zaświadczenie konsulatu polskiego stwierdzające, że na terenie danego państwa firmy polskie korzystają z takich samych uprawnień jak firmy krajowe, o ile wzajemność nie wynika z umowy międzynarodowej.

§ 3. Akt koncesji wydaje właściwy minister w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, przy czym w akcie tym wymienia się firmę, miejsce położenia przedsiębiorstwa, jego zakres i przedmiot działania oraz szczegółowe warunki udzielenia koncesji.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Przemysłu, Komunikacji oraz Aprowizacji i Handlu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

227

Dekret z dnia 8 listopada 1946 r. o Państwowej Radzie Komunikacyjnej.

(przedruk z Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 351).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Państwowa Rada Komunikacyjna jest organem doradczym i opiniodawczym Ministra Komunikacji w zakresie jego działania, powołanym do rozważania zagadnień z dziedziny komunikacji.

Art. 2. Szczegółowy zakres działania i organizację Państwowej Rady Komunikacyjnej określa statut zatwierdzony przez Radę Ministrów i ogłoszony w Monitorze Polskim.

Wydatki Rady pokrywa się z budżetu Ministerstwa Komunikacji.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Komunikacji.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym dniem traci moc obowiązującą ustawa z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 46, poz. 443) i rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie przekształcenia Państwowej Rady Kolejowej na Państwową Radę Komunikacyjną (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 637).

228

Uchwała Rady Ministrów z dnia 5 września 1946 r. o nadaniu statutu organizacyjnego przedsiębiorstwu państwowemu Polskie Biuro Podróży „Orbis".

(przedruk z Monitora Polskiego Nr 133, poz. 246).

Na podstawie art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 7 maja 1945 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Biuro Podróży „Orbis" (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 100) nadaje się przedsiębiorstwu państwowemu Polskie Biuro Podróży „Orbis" statut organizacyjny, stanowiący załącznik niniejszej uchwały. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

STATUT ORGANIZACYJNY

przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Biuro Podróży „Orbis".

§ 1.

Przedsiębiorstwo państwowe Polskie Biuro Podróży „Orbis", zwane w dalszych postanowieniach w skróceniu „Orbisem", działa na podstawie przepisów dekretu z dnia 7 maja 1945 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Biuro Podróży „Orbis" (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 100) oraz na podstawie niniejszego statutu i regulaminów, wydanych zgodnie z powołanym dekretem.

§ 2.

1. Siedzibą „Orbisu" jest miasto st. Warszawa,
2. Orbis może tworzyć oddziały i agencje w kraju i zagranicą.

§ 3.

„Orbis" podlega wpisowi do rejestru handlowego. Wpisaniu podlega nazwa, siedziba i przedmiot przedsiębiorstwa oraz imiona i nazwiska osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorstwa oraz do podpisywania zobowiązań, a w szczególności skryptów dłużnych i weksli.

§ 4.

1. Orbis użytkuje i zarządza majątkiem nieruchomym przekazanym mu przez Ministra Komunikacji w imieniu Skarbu Państwa.
2. Orbis może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swoim użytkowaniu.
3. Orbis może we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy.
4. Orbis może zaciągać za zgodą Ministra Komunikacji i Ministra Skarbu pożyczki długoterminowe, oraz we własnym zakresie pożyczki krótko i średnioterminowe. Długoterminowe operacje kredytowe obciążające majątek nieruchomy mogą być dokonywane tylko na podstawie upoważnień ustawowych.

§ 5.

1. Rokiem gospodarczym „Orbisu" jest rok kalendarzowy.
2. Plan finansowo-gospodarczy należy przedstawić Radzie Ministrów za pośrednictwem Ministra Komunikacji, do zatwierdzenia nie później jak na trzy miesiące przed rozpoczęciem roku gospodarczego.
3. Bilans, rachunek strat i zysków oraz sprawozdania roczne winny być przedstawione do dnia 1 kwietnia każdego roku i podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Komunikacji.

§ 6.

Podział zysku i pokrywanie strat dokonywane jest na podstawie przepisów obowiązujących przedsiębiorstwa państwowe.

§ 7.

1. Do ważności zobowiązań „Orbisu" wymagany jest podpis dyrektora bądź dwóch wicedyrektorów lub prokurentów bądź wicedyrektora i prokurenta łącznie.
2. Skrypty dłużne i weksle wystawione przez „Orbis" podpisuje dyrektor i jeden z wicedyrektorów lub prokurentów, albo jeden z wicedyrektorów i prokurent.
3. Podpisy winny być składane pod nazwą (pieczątką) — Polskie Biuro Podróży „Orbis".

§ 8.

Władze „Orbisu" stanowią:
1) Rada Nadzorcza,
2) Dyrektor,
3) Komisja Rewizyjna.

§ 9.

Do zakresu działania Rady Nadzorczej należy:
1) sprawowanie nadzoru ogólnego i kontroli nad działalnością Orbisu,
2) opiniowanie planu finansowo-gospodarczego, zasad prowadzenia Orbisu, planu inwestycji, rozbudowy oraz zakładania oddziałów Orbisu,
3) badanie bilansu oraz rachunku strat i zysków oraz sprawozdań dyrektora,
4) rozpatrywanie i przedstawianie Ministrowi Komunikacji wniosków o zbywaniu i obciążaniu majątku nieruchomego, oddanego Orbisowi do użytkowania, jako też o zaciąganiu pożyczek długoterminowych,
5) udzielanie prokury na wniosek Dyrektora „Orbisu",
6) rozpatrywanie wszelkich innych wniosków, zgłoszonych przez dyrektora lub przez jednego lub więcej członków Rady oraz rozpoznawanie spraw, przekazanych Radzie przez Ministra Komunikacji,
7) składanie Ministrowi Komunikacji sprawozdań okresowych i doraźnych,
8) sprawy o których mowa w § 13 ust. 4 i § 17.

§ 10.

1. W skład Rady wchodzą:
1) przewodniczący i jego zastępca,
2) przedstawiciele Ministerstw: Skarbu, Informacji i Propagandy, Spraw Zagranicznych, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, po jednym z każdego Ministerstwa,
3) przedstwiciel Centralnego Urzędu Planowania,
4) przedstawiciel Komisji Centralnej Związków Zawodowych,
5) dwie osoby spośród obywateli, znanych w działalności na polu turystyki i krajoznawstwa.

2. Przewodniczącego, jego zastępcę i członków Rady wymienionych w pkt. 5 ustępu poprzedzającego powołuje i zwalnia Minister Komunikacji. Przedstawicieli Ministerstw w Radzie powołuje i zwalnia Minister Komunikacji na wniosek właściwych Ministrów, przedstawiciela Centralnego Urzędu Planowania — na wniosek Prezesa tego Urzędu i przedstawiciela Centralnej Komisji Związków Zawodowych — na wniosek tejże Komisji.

§ 11.

1. Posiedzenie Rady zwołuje przewodniczący z własnej inicjatywy, na wniosek członków lub dyrektora „Orbisu", oraz na żądanie Ministra Komunikacji.

2. Posiedzenia winny się odbywać conajmniej raz na trzy miesiące.

3. Do ważności uchwał Rady wymagana jest obecność co najmniej 6-ciu członków.

4. Minister Komunikacji nadaje Regulamin Radzie Nadzorczej.

§ 12.

1. Członkowie Rady pobierają wynagrodzenie z funduszów „Orbisu".

2. Członkom Rady służy prawo do zwrotu kosztów podróży.

3. Wysokość należności, o których mowa w poprzednich ustępach, ustala Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 13.

1. Do zakresu działania dyrektora należy:
1) reprezentowanie „Orbisu" na zewnątrz,
2) ogólne, handlowe i administracyjne kierownictwo przedsiębiorstwa,
3) zakładanie i zwijanie oddziałów i agencyj „Orbisu",
4) lokowanie kapitałów i rezerw specjalnych,
5) przyjmowanie i zwalnianie pracowników „Orbisu", z wyjątkiem wicedyrektorów,
6) załatwianie wszelkich innych spraw, niezastrzeżonych właściwości organów wyższych.

2. Do pomocy dyrektorów powołuje Minister Komunikacji dwóch wicedyrektorów — handlowego i administracyjnego.

3. W razie nieobecności dyrektora zastępuje go wyznaczony przez niego wicedyrektor.

4. Uposażenie dyrektora i wicedyrektorów ustala Minister Komunikacji, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, na wniosek Rady.

§ 14.

1. Komisja Rewizyjna składa się z 3 członków, wyznaczonych przez Ministra Komunikacji, w tym jednego na wniosek Ministra Skarbu.

2. Zadaniem Komisji Rewizyjnej jest:
1) przeprowadzanie co najmniej raz na kwartał kontroli rachunkowej i kasowej,
2) badanie ksiąg, bilansu oraz stanu majątkowego „Orbisu",
3) przedstawienie Ministrowi Komunikacji i Ministrowi Skarbu sprawozdań ze swoich czynności.

3. Członkowie Komisji Rewizyjnej otrzymują za swoje czynności wynagrodzenie, ustalone przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 15.

Stosunek „Orbisu" do przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" co do sprzedaży biletów, przelewów gotówki za sprzedane bilety, rewizji kas biletowych „Orbisu", oraz co do stosowania przepisów rachunkowych i zarządzeń, obowiązujących w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe", jako też stosunek do innych przedsiębiorstw podległych Ministrowi Komunikacji w sprawach z zakresu działania „Orbisu", unormują umowy z poszczególnymi przedsiębiorstwami, zatwierdzone przez Ministra Komunikacji.

§ 16.

Szczegóły organizacji wewnętrznej „Orbisu" określi regulamin, zatwierdzony przez Ministra Komunikacji.

§ 17.

Zasady wynagrodzenia pracowników „Orbisu" zatwierdza Minister Komunikacji na wniosek dyrektora, zaopiniowany przez Radę.

229

Obwieszczenie Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju przy Prezydium Rady Ministrów z dnia 31 października 1946 r. o przekazaniu Dyrekcjom Okręgowym P. K. P. uprawnień do uwierzytelniania planów i dokumentów mierniczych.

(przedruk z Monitora Polskiego Nr 141, poz. 261).

Na podstawie przepisu § 4 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dn. 5 czerwca 1946 r.

o uwierzytelnianiu planów i dokumentów mierniczych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 167 z 1946 r.) podaje się do publicznej wiadomości, że Główny Urząd Pomiarów Kraju decyzją z dn. 31 października 1946 r. w myśl przepisu § 2 powołanego rozporządzenia, przekazał Dyrekcjom Okręgowym Przedsiębiorstwa Kolei Państwowych swoje uprawnienia do uwierzytelniania planów i dokumentów mierniczych, sporządzonych w wyniku dokonania czynności z zakresu pomiarów stosowanych, związanych z ruchem, eksploatacją i utrzymaniem kolei żelaznych.

230

Dekret z dnia 19 września 1946 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych

(p. Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 287).

231

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 września 1946 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym

(p. Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 289).

232

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 12 września 1946 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych

(p. Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 291).

233

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 19 września 1946 r. o rozciągnięciu przepisów dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939/1945 r. do czynów popełnionych poza obszarem województwa Śląsko-Dąbrowskiego

(p. Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 300).

234

Dekret z dnia 8 października 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 7 lipca 1945 r. o odtworzeniu dyplomów i świadectw z ukończenia nauki

(p. Dz. U. R. P. Nr 54 poz. 305).

235

Dekret z dnia 17 października 1946 r. o uchyleniu szczególnych ustaw o odpowiedzialności za wypadki w ruchu kolejowym, samochodowym i w niektórych przedsiębiorstwach oraz przepisów b. państw zaborczych o ruchu i budownictwie kolejowym

(p. Dz. U. R. P. Nr 55 poz. 313).

236

Ustawa z dnia 20 września 1946 r. o planowaniu inwestycji oraz o planie sfinansowania inwestycji na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 1946 r.

(p. Dz. U. R. P. Nr 56 poz. 318).

237

Dekret z dnia 11 października 1946 r. Prawo rzeczowe

(p. Dz. U. R. P. Nr 57 poz. 319).

238

Dekret z dnia 11 października 1946 r. Prawo o księgach wieczystych

(p. Dz. U. R. P. Nr 57 poz. 320).

239

Dekret z dnia 11 października 1946 r. Przepisy wprowadzające prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych

(p. Dz. U. R. P. Nr 57 poz. 321).

240

Dekret z dnia 17 października 1946 r. o zniesieniu specjalnych sądów karnych

(p. Dz. U. R. P. Nr 59 poz. 324).

241

Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 1946 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 22 stycznia 1946 r. o Najwyższym Trybunale Narodowym

(p. Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 327).

242

Dekret z dnia 31 października 1946 r. o dodatku naukowym do uposażenia

(p. Dz. U. R. P. Nr 60 poz. 330).

243

Dekret z dnia 31 października 1946 r. o upoważnieniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" do zaciągnięcia kredytu zagranicznego

(p. Dz. U. R. P. Nr 60 poz. 332).

244

Rozporządzenie Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia, Przemysłu, Odbudowy, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych z dnia 6 listopada 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Sprawiedliwości, Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Leśnictwa oraz Aprowizacji i Handlu o ogólnych przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy

(p. Dz. U. R. P. Nr 62 poz. 344).

245

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych w sprawie organizacji i zakresu działania urzędów likwidacyjnych

(p. Dz. U. R. P. Nr 64 poz. 360).

246

Rozporządzenie Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 4 listopada 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Komunikacji i Skarbu w sprawie ulg taryfowych przy korzystaniu z państwowych środków komunikacyjnych przez członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządu terytorialnego

(p. Dz. U. R. P. Nr 64 poz. 361).

247

Rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej z dnia 9 listopada 1946 r. o zmianie taryfy opłat za czynności urzędów stanu cywilnego i władz nadzorczych

(p. Dz. U. R. P. Nr 64 poz. 362).

248

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 listopada 1946 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 czerwca 1946 r. o tymczasowym ustaleniu wysokości świadczeń rentowych w ubezpieczeniu społecznym

(p. Dz. U. R. P. Nr 64 poz. 363).

249

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 listopada 1946 r. o przesunięciu terminu pierwszego losowania premiowego Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r.

(p. Dz. U. R. P. Nr 64 poz. 364).

250

Dekret z dnia 12 listopada 1946 r. Przepisy ogólne prawa cywilnego

(p. Dz. U. R. P. Nr 67 poz. 369).

251

Dekret z dnia 26 listopada 1946 r. o kredytach dodatkowych w budżecie na okres od 1. IV. do 31. XII. 1946 r.

(p. Dz. U. R. P. Nr 68 poz. 372).

252

Rozporządzenie Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 7 listopada 1946 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 grudnia 1932 r. o rejestracji stowarzyszeń

(p. Dz. U. R. P. Nr 68 poz. 374).

253

Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 grudnia 1946 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego

(p. Dz. U. R. P. Nr 69 poz. 377).

254

Dekret z dnia 19 listopada 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń

(p. Dz. U. R. P. Nr 70 poz. 381).

255

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Ziem Odzyskanych i Skarbu o zmianie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1946 r. w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich

(p. Dz. U. R. P. Nr 70 poz. 383).

256

Dekret z dnia 6 grudnia 1946 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska

(p. Dz. U. R. P. Nr 71 poz. 389).

257

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1946 r. o trybie postępowania przy przekazywaniu samorządowi terytorialnemu oraz organizacjom spółdzielczym przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

(p. Dz. U. R. P. Nr 71 poz. 390).

258

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r. o ustaleniu kwoty Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. i planie jej umorzenia oraz ustaleniu ilości i wysokości premii

(p. Dz. U. R. P. Nr 71 poz. 393).

259

Dekret z dnia 20 grudnia 1946 r. o zmianie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej

(p. Dz. R. P. Nr 72 poz. 394).

260

Dekret z dnia 20 grudnia 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich

(p. Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 395).

261

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 listopada 1946 r. o ustanowieniu przymusowego zarządu nad „Łódzką Koleją Elektryczną Sp. Akc.", i nad „Łódzkimi Wąskotorowymi Elektrycznymi Kolejami Dojazdowymi Sp. Akc."

(p. Monitor Polski Nr 135 poz. 250).

Wytwórnia Biletów P. K. P. w Krakowie